

Kolem roku 51 po Kristu napsal apoštol Pavel list církvi v Tesalonice. Církev měla 2-3 roky, prožívala různé problémy a pronásledování. Pavlovi na sboru velmi záleželo, proto jim píše list.

1 Tes 1, 1.-10.

¹ Pavel, Silvanus a Timoteus tesalonické církvi v Bohu Otci a v Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj.

² Stále vzdáváme díky Bohu za vás za všechny a ustavičně na vás pamatujeme ve svých modlitbách;

³ před Bohem a Otcem naším si připomínáme vaši činnou víru, usilovnou lásku a vytrvalou naději v našeho Pána Ježíše Krista.

⁴ Víme přece, bratří Bohem milovaní, že patříte k vyvoleným,

⁵ neboť naše evangelium k vám nepřišlo pouze v slovech, ale v moci Ducha svatého a v přesvědčivé plnosti. Víte, jak jsme si kvůli vám počínali, když jsme byli u vás.

⁶ A vy jste jednali jako my i Pán, když jste uprostřed mnohé tísně přijali slovo víry v radosti Ducha svatého.

⁷ Tak jste se stali příkladem všem věřícím v Makedonii a v Acháji.

⁸ Od vás pak se slovo Páně rozeznělo nejen po Makedonii a Acháji, ale o vaší víře v Boha se ví všude, takže není třeba, abychom o tom vůbec mluvili.

⁹ Lidé sami vypravují, jak jste nás přijali a jak jste se obrátili od model k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a skutečnému

¹⁰ a očekávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, Ježíše, jenž nás vysvobozuje od přicházejícího hněvu.

Pavel, Timoteus a Silas dorazili do Tesaloniky okolo roku 50 po Kristu. Založili zde sbor, ale museli odejít, aby nepřišli o život. Pavel poslal Timotee zpět, aby se přesvědčil, jak si sbor vede. Timotei přinesl dobré zprávy – sbor stál pevně ve víře a byl jednotný. Ale měl nejasnosti a řadu dotazů. Proto jim Pavel napsal dopis a v něm je chválí a vysvětluje. I když byli věřící pronásledováni, byli pevní. Báli se, co se stane s křesťany, kteří zemřou před příchodem Pána. Proto jim Pavel věc vysvětluje. Měli bychom na zvěst evangelia reagovat jako Tesaloniceňští – být věrní, následovat Krista a očekávat Jeho příchod.

Pavel je povzbuzuje, aby se těšili na vysvobození, které přinese druhý příchod Ježíše Krista. Bez této naděje by náš pohled na život nebyl ucelený. Ježíš Kristus byl tady, učil nás a vrátí se pro nás.

Tesalonika se později jmenovala Terma (horký pramen) a dnes je to Soluň. Bylo to lázeňské město vystavěné na svahu pohoří Kýros. Procházela jí hlavní silnice. Jeden z nástupců Alexandra Velikého město nazval podle své manželky. Byla zde synagoga, kde kázal apoštol Pavel.

Co jim tedy Pavel odpověděl ?

1 Tes 4.kap, +5.kap. do verše 11

KAPITOLA 4

¹ Konečně vás, bratří, prosíme a napomínáme v Pánu Ježíši, abyste vždy více prospívali v tom, co jste od nás přijali a co už také činíte: žijte tak, abyste se líbili Bohu.

² Vždyť víte, které příkazy jsme vám dali od Pána Ježíše.

³ Neboť toto je vůle Boží, vaše posvěcení, abyste se zdržovali necudnosti

⁴ a každý z vás aby uměl žít se svou vlastní ženou svatě a s úctou,

⁵ ne ve vášnivě chtivosti jako pohané, kteří neznají Boha.

⁶ Ať nikdo v této věci nevybočuje z mezí a neklame svého bratra, protože Pán ztrestá takové jednání, jak jsme vám už dříve řekli a dosvědčili.

⁷ Vždyť Bůh nás nepovolal k nečistotě, nýbrž k posvěcení.

⁸ Kdo tím pohrdá, nepohrdá člověkem, nýbrž Bohem, jenž vám dává svého svatého Ducha.

⁹ O bratrské lásce není třeba, abych vám psal, neboť Bůh sám vás vyučil, jak se máte mít mezi sebou rádi.

¹⁰ A takoví opravdu jste ke všem bratřím v celé Makedonii; jen vás prosíme, bratří, abyste v tom byli stále horlivější.

¹¹ Zakládejte si na tom, že budete žít pokojně, věnovat se své práci a získávat obživu vlastníma rukama, jak jsme vám již dříve uložili.

¹² Tak získáte úctu těch, kdo stojí mimo, a na nikoho nebudete odkázáni.

¹³ Nechceme vás, bratří, nechat v nevědomosti o údělu těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti, kteří nemají naději.

¹⁴ Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu.

¹⁵ Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme.

¹⁶ Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve;

¹⁷ potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchváčeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem.

¹⁸ Těmito slovy se vzájemně potěšujte.

KAPITOLA 5

¹ Není nutné, bratří, psát vám něco o době a hodině.

² Sami přece dobře víte, že den Páně přijde jako přichází zloděj v noci.

³ Až budou říkat `je pokoj, nic nehrozí', tu je náhle přepadne zhouba jako bolest rodičku, a neuniknou.

⁴ Vy však, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den mohl překvapit jako zloděj.

⁵ Vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani temnotě.

⁶ Nespěme tedy jako ostatní, nýbrž bděme a budme střízliví.

⁷ Ti, kdo spí, spí v noci, a kdo se opíjejí, opíjejí se v noci.

⁸ My však, kteří patříme dni, budme střízliví, oblecme si víru a lásku jako pancíř a naději na spásu jako přílbu.

⁹ Vždyť Bůh nás neurčil k tomu, abychom propadli jeho hněvu, nýbrž abychom došli spásy skrze našeho Pána Ježíše Krista.

¹⁰ On zemřel za nás, abychom my, ať živí či zemřelí, žili spolu s ním.

¹¹ Proto se navzájem povzbuzujte a buďte jeden druhému oporou, jak to již činíte.

Smrt není konec. Všichni budou při příchodu Ježíše Krista sjednoceni – mrtví i živí – a nikdo se nebude trápit, nic nás nebude bolet.

Pavel vyzývá věřící, aby se vzájemně povzbuzovali, pokud někdo z nich zemře. Ta láska, která je sjednocuje teď, je spojí, až se Ježíš vrátí a ujme se vlády. Všichni křesťané budou s Ním navěky žít. Nezoufejme při úmrtí, nebo pokud světové události naberou spád. Ježíš změní bolest ve slávu, porážku ve vítězství, strádání v hojnost, strach v radost. Povzbuzujme se tak jako, jako Pavel povzbuzoval sbor v Tesalonice.

Mnoho lidí se snažilo určit datum návratu Ježíše Krista. To ale nelze. I mnozí věřící budou překvapeni Jeho příchodem. Kdyby se vrátil dnes – jsme na to připraveni? Líbil by se Mu náš život?

Dopis by se mohl jmenovat „Dopis sboru ve Valašském Meziříčí“. Každý z nás musel v sobě něco zapřít, abychom přijali Ježíše Krista. Drtí nás tíha tohoto světa.

Běžec, který běží dlouhou trať, je těsně před cílem už velmi unaven. Na své trase potkává občerstvovací stanice, kde se může napít, kde stojí lidé, kteří ho povzbuzují. To mu dává sílu doběhnout, zmobilizovat poslední síly a vydržet. Totéž můžeme prožít my. Některé běžce už dlouhá trať unavila, přicházejí o své síly. Ale vědomí, že se blíží cíl = 2.příchod Ježíše Krista – nám dává sílu doběhnout.